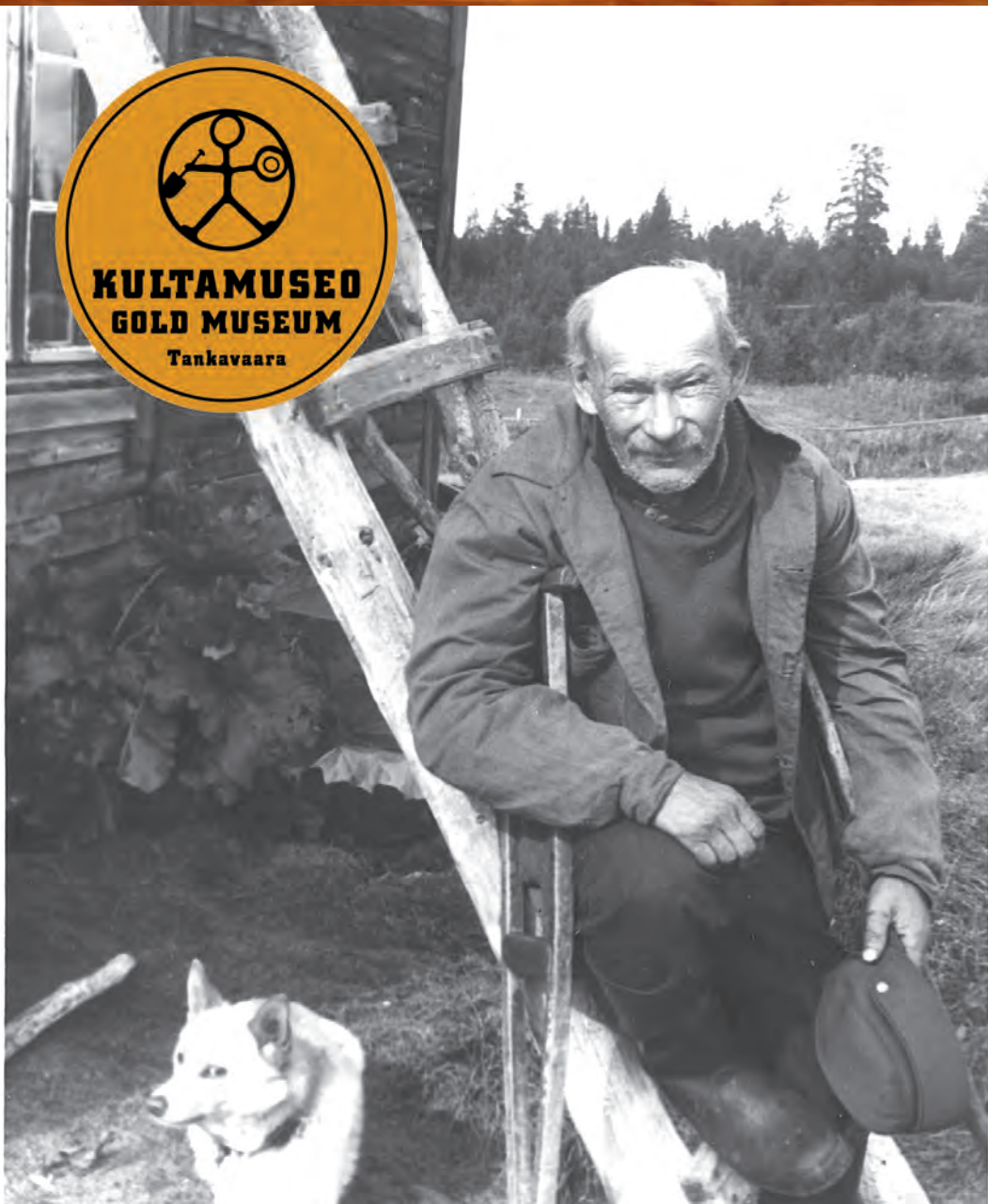

RIHLA

KULTAMUSEON TIEDOTUSLEHTI 1/2024

SISÄLLYSLUETTELO

Museojohtajan terveiset	3	Talkoot	9
Ajankohtaista.....	5	Tulevat.....	9
Kesän 2024 aukioloajat	5	Menneet	9
Hiput esillä Kultalan saluunassa	5	Tankavaaran kulta 90 v	11
Yleisöopastukset	5	Lapin sodan alusta 80 v	13
Nykydokumentointi vie kultamaille.....	6	Kultakisat 50 v	15
Peruskorjausprojektin kuulumiset	6	Kuvat ©Kultamuseo, ellei toisin mainita.	
Härkäselän sisätila valmis	7		
Vaihtuva näyttely	8		

Etukansi: Tankavaaran kullan löytäjä Aleksanteri "Sauva-Aslak" Peltovuoma talonsa nurkalla 1950-luvulla.

Takakansi: Veljekset Jouko ja Tauno Virtanen, Tankavaaran isommuksen löytäjät.

*Rihlan aineisto on vapaata kopiotavaksi
mainitsemalla alkuperä.*

RIHLA

ISSN 0780-7988

Kultamuseon tiedotuslehti

Vastaava toimittaja:

Hanna Mattila

Kultamuseo,

Tankavaarantie 11 C, 99695 Tankavaara

www.kultamuseo.fi

info@kultamuseo.fi

Ilmoitushinnat: 1/1 sivu 80€, 1/2 sivua 50€
(ei lisättävää arvonlisäveroa).

Kultamuseon aukioloajat:

1.10.-31.5. avoinna ma-pe klo 10-16
1.6.-30.9. avoinna joka päivä klo 10-17

Pääsyliput:

Aikuiset 12€/hlö

Eläkeläiset ja opiskelijat 10€/hlö

Lapset 7-16 v. 6€/hlö

Lapset alle 7 v. ilmaiseksi

Perhelippu (2 aik. + 1-2 lasta) 27€

Ryhmät (yli 10 hlöä) 10€/hlö

MUSEONJOHTAJAN TERVEISET

Terveiset uudelta museonjohtajalta!

Aloitin maaliskuussa Kultamuseon johtajana. Kevät ja alkukesä ovat menneet vauhdilla tutustuessa uuteen työympäristöön ja museon toimintaan. Jo hakiessani tähän tehtävään kävi selväksi, että lähivuosien tärkeimmät tehtäväni ovat Kultamuseon päärakennuksen peruskorjauksen toteuttaminen ja perusnäyttelyiden uudistaminen.

Näiden kuukausien aikana on jo käynyt selvästi ilmi, että ilman peruskorjausta emme pysty työskentelemään näissä tiloissa kuin korkeintaan kymmenen vuotta. Meiltä puuttuu myös olennaisia tiloja, joita tarvitsimme tehokkaaseen työskentelyyn. Jos aiomme sinnitellä näissä tiloissa kymmenen vuotta ilman peruskorjausta, joudumme käyttämään välittömästi useamman kymmenen tuhatta euroa kiireellisiin remontteihin, joilla korjataan erityisesti sisäilman laatua.

Tavoitteenamme on, että saisimme yhdessä Kultamuseosäätiön hallituksen kanssa vielä tänä vuonna varmistettua peruskorjauksen suunnitteluvaiheen rahoituksen noin 350 000 ensi vuodelle 2025. Sen jälkeen tulee toteuttamisvaihe, jonka kustannusarvio on noin 3,5 miljoonaa euroa. Tästä noin kolmanneksen pystymme kattamaan erilaisilla tuilla ja avustuksilla. Loput on kerättävä muualta. Tarvitsemme koko Lapin kuntien sekä yritysten uskoa siihen, että Kultamuseo on merkittävä museo- ja matkailutoimija tällä alueella.

Museonjohtaja Anna-Kaisa Ek

Museon 13 000 vuosittaista kävijää tuottavat kuitenkin 1,5 miljoonaa euroa matkailutuloa alueelle vuodessa. Usko ei pelkästään riitä, tarvitsemme niin julkisen kuin yksityisen puolen tukea ja rahallista sitoutumista peruskorjauksemme toteuttamiseen.

Kun peruskorjausrahoitus on löytynyt, lähdemme uudistamaan perusnäyttelyitä hankerahoitusten avulla. Vaikka hyödynnämmme hankerahoituksia, meillä tulee olla jokaiseen hankkeeseen omarahoitusosuus, joka on hankkeesta riippuen 30–70 % kustannuksista. Tässä tulemme tarvitsemaan taas tukea alueen yrityksiltä, kunnilta ja yhteisöiltä. Perusnäyttelyuudistuksessa haluamme tehdä yhä tiiviimpää yhteistyötä sidosryhmiemme kanssa ja elvyttää suhteemme kansainvälisiin yhteistyökumppaneihimme.

Peruskorjauksen ja näyttelyuudistusten aikataulut on suunniteltava tarkasti, sillä Kultamuseon pääsylippujen ja museokaupan myyntimuodostaa 41% museontuloista. Suomen museokentässä tämä on poikkeuksellisen korkea prosenttiosuus. Jos joudumme sulkemaan museon kesä- tai syyskaudeksi remontin tai näyttelyrakennuksen tieltä, menetämme liki puolet tuloistamme ja se tarkoittaa pahimmassa tapauksessa lomautuksia.

Tämän vuoksi olen ilolla seurannut kevään ja alkukesän ajan Härkäselän kunnostustöitä. Vaikka sitä toteutetaan pääosin museon omalla ja palkatulla työvoimalla, se ei valmistuisi ilman talkootyöläisiä. Toivon mukaan saamme vuoden 2025 aikana rakennettua sinne uuden mineraalinäyttelyn, joka toimii vetonaulana myös silloin, jos joudumme sulkemaan pääarakennuksen remontin ajaksi.

Kaikkien näiden uudistusten johdosta ja työntekijöiden hyvinvoinnin turvaamiseksi, meidän täytyy seuraavien vuosien aikana opetella hankkeistamaan toimintaamme yhä enemmän. Seiniä, työpöytiä ja työvälineitä emme voi rahoittaa hankerahoituksella, mutta uusia sisältöjä ja lisätyövoimaa voimme.

Kultamuseolle ei ole tulossa helppoja vuosia se on varmaa, mutta tällä hetkellä meidän täytyy panostaa strategiseen suunnitteluun niin, että emme ylitä voimavarojamme. Tärkeimmät resurssimme ovat museon työntekijät ja talkootyövoima. Lähivuosina on erityisen tärkeää, että pidämme huolen siitä, että kenenkään työmäärä ei kasva kohtuuttomasti uusien tehtävien myötä.

Kuluvan vuoden 2024 keskeisimpiä tehtäviämme on koota Kultamuseon strategia, joka palvelee uudistuvaa museota ja selkeyttää tehtäviämme. Joudumme miettimään mikä ja mitä Kultamuseo on? Mikä on sen tehtävä? Kenelle museotyötä tehdään? Mitä Kultamuseon toiminta on tulevaisuudessa? Miksi Kultamuseon toiminnan pitäisi jatkua?

Vaikka pidän asioiden suunnittelusta ja olen sitä mieltä, että hyvin suunniteltu on puoleksi tehty, mikään uusi ei synny tekemättä. Niin tänä vuonna kuin tulevinakin vuosina minun tehtäväni museonjohtajana on toteuttaa museon työntekijöiden kanssa kirjoittamaamme strategiaa, löytää yhteistyökumppaneita ja tukijoita, joiden kanssa pystymme toteuttamaan tarvittavat uudistukset, varmistaa museon perustoiminnan rahoitus, tarvittavat hankerahoitukset sekä toiminnan jatkuminen myös yllättävissä tilanteissa.

Kiitos, kun tuet museota toiminnallasi ja toivon, että näemme täällä museossa!

Anna-Kaisa

AJANKOHTAISTA

Kesän 2024 aukioloajat Yleisöopastukset

Kultamuseon kesän aukioloajat noudattelevat totuttua aikataulua: ajalla 1.6. - 30.9. museo on avoinna joka päivä klo 10-17. Ulkomuseoalue on niin ikään talvikautta laajemmin avoinna yleisölle.

Hiput esillä Kultalan saluunassa

Kultamuseon viime vuoden vaihtuva näyttely Hiput - löytöjä Lapista on kesäkaudella soveltuvilta osin esillä ulkomuseoalueen Kultalan kapakan kopiorakennuksessa. Näyttely on esillä **29.9.2024** saakka. Mikäli et viime vuonna ehtinyt katsomaan vaihtuvaa näyttelyä, nyt on mahdollisuus nähdä vielä osia siitä

Kolmen kesäkuukauden aikana Kultamuseolla on yleisöopastukset tiistaisin ja perjantaisin klo 14. Opastukset sisältyvät pääsylipun hintaan.

Tiistain opastus on noin vartin mittainen ja aiheet vaihtelevat, kultahistoriaa ja kultaa tarkastellaan erilaisista näkökulmista.

Perjantain opastuksen teemana on kultaa ja sota – tuleehan kuluvana vuonna 90 vuotta Tankavaaran kultalöydöstä ja 80 vuotta Lapin sodan alkamisesta.

Yleisöopastukset järjestetään ajalla **3.6.-30.8.2024.**

Nykydokumentointi vie kultamaille

Kuluvana kesänä Kultamuseo dokumentoi Lapin kultamaiden arkea 2020-luvulla. Dokumentoinnissa ovat mukana kokoelmapäälikkö Hanna Mattila ja asiakaspalvelupäälikkö Vilma Valolahti.

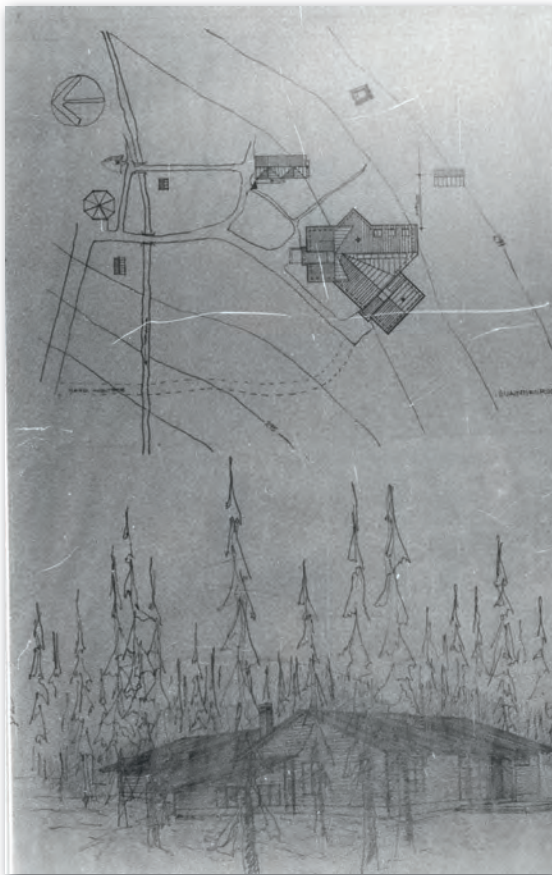
Haastatteluissa on pohjana runko, mutta muutoin ne ovat varsin vapaamuotoisia. Tavoitteena on vierailla parilla-kolmella eri alueella jututtamassa kaivajia.

Dokumentoinnissa huomioidaan myös valtakunnallisen tallennuksen vuositeema, joka 2024 on ”toivo”.

Peruskorjausprojektin kuulumiset

Kultamuseon näyttelyrakennusten peruskorjausprojektissa on käynnissä vuosi, jonka aikana haetaan seuraavaa vaihetta varten rahoituksia. Samalla kartoitetaan rahoitusmahdollisuuksia päänäyttelyiden uudistamiseen. Näyttelyuudistus on tehtävä ja on järkevintä tehdä peruskorjausprojektin yhteydessä.

Viime kesän ja syksyn aikana käytiin läpi peruskorjaussuunnittelun 2. vaihe, jossa laadittiin alustavia raameja peruskorjaukselle.

Osa piirustuksia, joiden pohjalta uutta museorakennusta lähdettiin suunnittelemaan ja viemään eteenpäin yli 40 vuotta sitten. Mikko Etula osallistui kilpailuun työllään ”Tusculum” vuonna 1980.

Härkäselän sisätila valmis

Härkäselän Kultalan rakennuksen sisätilat ovat tätä kirjoittaessa ns. viittä vaille valmiita. Sähkötöitä tehdään paraikaa lisää. Seuraava vaihe rakennuksen sisäosissa onkin sinne 7 vuotta sitten tehdyn näyttelysuunnitelman päivittäminen sekä näyttelykalusteiden kartoitus ja suunnittelu.

Sisätiloissa on näkyvillä jäävät hirsiseinät tilkitty pellavariveillä, ja sitä ennen on otettu mahdollisimman paljon pois aiempaa selluvillaa. Sisäseinät on pinnoitettu puuöljyllä ja kolmoskerrokseen rakennettiin kelluva puulattia, joka niinikään pinnoitettiin.

Mainareita ja miinoja

Kultamuseon uusi vaihtuva näyttely "Mainareita ja miinoja" kertoo Lapin kullankaivusta toisen maailmansodan aikana.

Kullankaivu Lapissa jatkui toisen maailmansodan aikana, keskeytyen vasta Lapin sotaan. Kultaa kaivettiin tiedossa olevilla paikoilla silloin kun mahdollista, ja kulta oli myös hyvä lisätulonlähde tiukkoina aikoina. Esimerkiksi Tankavaarassa oltiin jatkosodan aikaan kultamontuilla, mutta kaivajina oli alueen nuoria, vanhuksia ja joskus naisia.

Sotien jälkeen moni mies tuli Lapin kultamaille, etenkin Lemmenjoelle, joko suoraan sodan jälkeen tai tukkityömaiden kautta. Myös naisia tuli kokeiksi, osa kaivoi itsekin.

Näitä henkilöitä jäi alueelle loppuelämäkseen, elinkautisiksi. Oli myös paikallisia sodat kokeneita miehiä ja naisia, jotka tekivät lisätienestää kullankaivulla, elintarvikkeita toimittamalla ja kokkeina.

Näyttelyssä valotetaan aikaa ennen toista maailmansotaa, sota-aikaa vaikutuksineen sekä jälleenrakennusaikaa Lapin kultakentillä. Painopiste on sota-ajassa sekä sen välittömissä ja myöhemmissä vaikutuksissa pohjoisen kultamaiden elämään.

Näyttely on avautunut heinäkuun alussa 2024 ja jatkuu toukokuun alkuun 2025. Näyttely sisältyy pääsylipun hintaan. Tervetuloa tutustumaan!

TALKOOT

Tulevat

Syystalkoot järjestetään tänä vuonna syyskuun viimeisenä viikonloppuna. Ajankohta on perjantaina sunnuntaihin 27.-29.9.2024. Luvassa on tuttua toimintaa: ulkomuseoalue vesineen ja Nurmis-nukkeineen talviteloilleen, sotahistoriapolun kanuuna ympäristöineen talvea varten valmiiksi jne. Aiempaan tapaan myös sisältä löytyy hommia, etenkin jos sää on kovin keuhko.

Menneet

Kultamuseon talvitalkoot järjestettiin totuustusti maaliskuun loppupuolella, viimeisenä kokonaisuena viikonloppuna 22.-24.3. Tehtävää riitti sisällä ja ulkona. Ulkoalueella Härkäselän rakennuksen näkyviin jäävien hirsiseinien ja muiden rakenteiden kimpussa oli pari asian kanssa ennestään tuttua talkoolaista. Sisällä huollettiin huuhtonta-aitaiden siiviläjärjestelmää, laitettiin perusnäyttelyn kullankaivajan kämpän valaistus kuntoon, käytiin läpi vanhoja mappeja, siistittiin Kanadan osaston kullankaivajavitriniä jne. Talkoolistalla olleet asiat ja vähän ylimääräistäkin saatiin tehtyä, jäljelle ensi vuodelle jäi vain pari vähemmän akuuttia asiaa

Kuten jotkut vapaaehtoiset ovat jo huomanneet, maastotalkoita Metsähallituksen kanssa ei tänä vuonna järjestetä. Ilmoitamme, miten näiden yhteisten talkoiden laita on jatkossa, kun saamme Metsähallitukselta tietoa asiasta.

Museon kesätalkoot pidettiin toukokuun vaihtuessa kesäkuuksi, viikonloppuna 31.5. – 2.6. Listalle oli kertynyt niin perinteisiä kesätalkoohommia kuin vuosikohtaisia asioitakin. Ulkoalueella Nurmis-nukke löysi tiensä Mutterikämpään, joka laitettiin kesäteloilleen. Ulkomuseoalueen ympäristöstä siistittiin, vedet ulkoaltille ja vaskaajapatsaalle laitettiin toimimaan, panssarintorjuntakanuuna kesäkuun ym. kauteen sopivat hommat. Härkäselässä jatkoivat talkoolaiset kiinteistönhoitajan apuna mäntypuisen kelluvan lattian laitossa kolmoskerroksessa. Onni potkasi myös sellaisella talkoolaisella, jonka ammatti sopi sisäseinien käsittelyyn. Maalari ehti yhden päivärupeman aikana pari seinää alakerrassa valmiiksi, ja lisäksi häneltä jäi vielä pari vinkkiä öljyvahan levitykseen.

Oheisissa kuvissa tunnelmia talvi- ja kesätalkoista. Kuvista huomaa, että molempia talkoita suosi jotain poikkeusta lukuun ottamatta hyvä sää. Molempiin talkoisiin kuului myös kullan kimallusta ja rännejä.

TANKAVAARAN KULTA 90 V

Sauva-Aslakin unilöydöstä pyöreitä vuosia

Loppukesällä 1934 – tai mahdollisesti jo 1933 – näki Purnumukan saamelainen Aleksanteri Peltovuoma niin elävän unen kulta-paikasta, että se piti käydä tarkistamassa. Tankavaaran kulta oli löytynyt. Kaivupaikoilla olivat sen jälkeen mm. Peltovuomat, Hirvasvuopiot, Aikiot ja Hetat. Kullasta muodostui paikallisille kyläläisille hyvä lisätienestin lähde, elettiin hän muutoinkin tiukkoja aikoja. Maailmanlaajuisella lamalla oli myös osuutensa asiassa. Seuraava muutama kuva kertoo omalta osaltaan museon toiminnan laajentumisesta Tankavaaran mäellä sekä toiminnasta maastossa kultahistoriallisilla kohteilla.

1930-luvun puolivälin jälkeen huhut olivat kiirineet ja alueelle saapui muitakin yrittämään kullan toivossa. Virallisten lupien anominen tuli ajankohtaiseksi, ja Tankavaaran kultamailla nähtiin virkamiehiä.

Tankavaaran kullan löytäjä Aleksanteri "Sauva-Aslak" Peltovuoma talon edustalla koiransa kanssa Herman Stigzeliuksen vuonna 1953 ottamassa kuvassa.

Yäkuivassa Sauva-Aslak ilmeisesti kotonaan Purnumukassa.

Werner Thieden hihnakuuljetinta viedään varastoon Tankavaarassa 1930-luvun lopulla. Kuva: Kultamuseo, Ingelis Thieden kokoelma

Tankavaaran matkailuhuhtomon avajaisia vietettiin 1970. Seuraavana kesänä hyvin menneen ensimmäisen kesän jälkeen vietettiin jälleen huuhtomon avajaisia kesän alussa. Etenkin kuvassa oikealla olevalle Tauno Virtaselle Tankavaara oli tuttu jo 1940- ja 1950-luvuilta.

Suurimmat suunnitelmat saattoivat olla saksalaisella arkkitehdillä, Werner Thiedellä, ja mahdollisesti myös O.V. Itkosella. Näistä ainakin Thiede hankki hihnakuuljetimen ja palkkasi paikallisia työntekijöiksi kullankaivuun ja myös rakennustyömaalle. Thieden 1938 valmistunut bungalow-tyyppinen asuinrakennus sijaitsee edelleen Tankavaaran mäellä.

Tutkimuksiakin tehtiin. Esimerkiksi Boliden-yhtiön suomalainen edustaja kävi tutkimassa Tankavaaran mahdollisuuksia kullan suhteen jo vuonna 1936 (tarkista vuosi). Lieneekö kohta ollut huono tai odotukset muutoin suuret, mutta asia ei saanut jatkoa.

1930-luvun lopulla saapuneet Peroniukset ja Virtaset löysivät kertoman mukaan kyllä myöhemmin hyvin kultaa, puhutaan jopa kiloista kesässä. Elina Peronius oli aiemmin Virtanen, mutta miehensä kuoltua avioitui myöhemmin perhetuttu Max Peroniuksen kanssa. Pariskunta piti Laanilan majataloa, ja oli myös alueella kullankaivussa 1930-luvulla. Vuosikymmenen lopulla käytiin myös Tankavaarassa kokeilemssa.

Kullankaivu väheni talvisodan ja jatkosodan myötä, muttei loppunut kokonaan. Jatkosodan aikana alueen nuoret, vanhukset ja joskus naisetkin kaivoivat kultaa. Se oli kovina aikoina hyvä lisätienestintä lähde. Sodan jälkeen kaivu jatkui, vaikka saksalaisjoukkojen asettamia miinoja oli varottava. Tankavaaran suurimman hipun löysivät Jouko ja Tauno Virtanen. Se oli sekahippu, jolla oli painoa noin 182 grammaa. 1950-luvun puoliväliin tultaessa kullankaivu hiljeni, kunnes jatkui vilkkaammin 1970 perustetun matkailuhuhtomon myötä.

LAPIN SODAN ALUSTA 80 V

Schutzwall ja sodan jäljet

Kesällä 1944 Tankavaaran alueella oli liikettä, mutta muussa merkityksessä kuin kullankai-vussa. Saksalaiset joukot rakensivat Schutzwall Stellung-puolustuslinjaa turvaamaan Jäämer-tä kohti vetäytyvien joukkojen kulun. Saksa oli varautunut tähän, kun aavisteltiin, että Suomi olisi tekemässä erillisen rauhan Neuvostoliiton kanssa syksyllä 1944. Schutzwallia ei ehditty ra-kentaa täyteen, suunniteltuun valmiuteensa, kuten Enontekiöllä sijaitseva toinen puolustus-linja, Sturmbock Stellung. Tapahtumat etenivät arveltua nopeammin, mutta puolustuslinjana Schutzwall toimi ns. Tankavaaran taistelussa loka-kuussa 1944, tarkemmin 26.-31.10.1944.

Lapin sota alkoi 15.9.1944 ja päättyi 27.4.1945. Ennen Lapin sodan alkua pohjoisen Lapin ja kulta-alueiden siviileistä evakuoitiin valtaosa, 75-80 prosenttia. Heidät kuljetettiin ensin Rovaniemelle, josta evakkomatka jatkui joko eteläisempään Suomeen Pohjanmaalle tai Tornion rajan yli Ruotsiin. Etenkin alussa moni evakoista sai kyydin etelään saksalaisten joukkojen autoissa, suomalaisilla oli kuljetusautoistakin pulaa sotien seurauksena.

Seuraavana vuonna Lapin sodan päätyttyä pohjoiseen palasivat ensimmäiset siviilit evakosta, viimeisimmät tulivat 2-3 vuoden kuluttua sodan loppumisesta. Etenkin ensimmäisiä tulijoita oli vastassa poltettu maa ja miinoja piti varoa koko ajan. Silti niihin kuoli niin siviilejä kuin miinanraivaajina toimineita sotilaita. Yhä nykyisinkin Lapissa raivataan Puolustusvoimien asiantuntemuksella toisen maailmansodan aikaisia miinoja.

Kullankaivu Tankavaarassa jatkui heti sodanjälkeisenä kesänä 1945, vaikka miinojen takia oli oltava äärimmäisen varovainen. Seuraavana kesänä sota otti jälkikäteen yhden monista uhreistaan, kun Max Peronius kuoli telamiinaan 1946. Elina Peroniuksesta tuli toistamiseen leski ja samalla myös ensimmäinen nainen kaivospiirin omistajana. Kaivua kuitenkin jatkettiin, sillä kultaa löytyi. Sitkeys palkittiin 1950 heinäkuussa, jolloin löytyi toistaiseksi Tankavaaran suurin hippu, 182-grammainen isommuus. Löytäjinä olivat Elinan pojat Jouko ja Tauno Virtanen.

Tankavaaran ja Vuotson alueella oli jatkosodan aikana paljon saksalaisia joukkoja. Vuotsossa oli myös pohjoisen mittakavalla suuri tukikohta.

Kuva: Kultamuseo, Elina Peroniuksen kokoelma

Panssarintorjuntakanuunan huoltokoot Kultamuseon ja JPR:n yhteistyönä järjestettiin kesällä 2021. Sen jälkeen kanuuna on taas aiempaa ehempi.

Kuva edellisellä sivulla: Sodan muistot ovat Tankavaarassa ja lähialueella läsnä tänä päivänäkin. Yksi muistutus on saksalaisten toisen maailmansodan aikainen tähtystysasema, joka sijaitsee Pyhä-Nattasen päällä.

KULTAKISAT 50 V

Yllä: Jo ensimmäisissä kisoissa vaskattiin suunnilleen samalla paikalla kuin puoli vuosisataa myöhemmin. Etualalla paikansa ovat ottaneet ja erän alkua odottelevat Yrjö Korhonen ja Aatos Flinck. Kulta- tai kisahistorian tietäjät bongannevat muitakin tuttuja kasvoja kilpailijoissa ja yleisössä. Alla vasemmalla: Kalle Loukamo voitti SM-kultaa 1974.

Alkuvuodesta 1974 tekivät Erkki Kaikkonen ja Viljo Pukkila Lapin Kullankaivajain Liiton vuosikokouksessa esityksen vaskauskilpailujen järjestämisestä. Tarkoituksena oli säilyttää kullanhuhdontaito ja varainkeruu vanhojen kullankaivajien Kultakotia varten. Esitys hyväksyttiin ja ensimmäinen kisatoimikunta nimettiin keväällä 1974 hoitamaan käytännön järjestelyjä. Loppu on osa kultahistoriaa. Kilpailulla nähtiin alusta saakka myös itse kisoja suurempi merkitys: kullanhuhdontaperinteen vaaliminen ja Lapin kulta-alueiden historian ja nykypäivän esittely.

Puoli vuosisataa sitten elettiin heinäkuussa Tankavaaran mäellä kiireisiä aikoja. Luvassa olivat ensimmäiset kullanhuhdonnan suomenmestaruuskilpailut. Kisat järjestettiin sopivaan aikaan. Huuhtomo ja museo olivat avoinna. Kesällä, kuten nykyisinkin, liikkui pohjoisessa matkailijoita lomanvietossa. Kisäväen lisäksi oli lupa odottaa kisoihin yleisöäkin ja sitä myös tuli.

Vanhoja kuvia katsellessa huomaa, että kotimaisten matkailijoiden lisäksi mukana oli myös kansainvälisiä. Paikalla oli myös moni kultamaiden kaivajalegenda, moni heistä osallistui itsekin kilpailuun.

